

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi valtion riskipääomatakuista annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi valtion riskipääomatakuista annettua lakia siten, että riskipääomatakuu voisi kattaa oman pääoman ehtoisten sijoitusten lisäksi myös muut pääomasijoitusvälineet, kuten esimerkiksi vaihtovelkakirjalainat ja voitto-osuuslainat.

Sijoituskohteeksi hyväksyttäisiin myös sellaiset ulkomaiseen yritykseen kohdistuvat sijoitukset, jotka auttavat suomalaisen yrityksen toimintaedellytyksien parantumista.

Pienen ja keskisuuren yrityksen määrittäminen ehdotetaan muutettavaksi liikevaihdon ja

taseen loppusumman osalta Euroopan unionin komission 3 päivänä huhtikuuta 1996 antaman suosituksen mukaiseksi.

Lain voimassaoloaika ehdotetaan jatkettavaksi vuoteen 2000. Lisäksi lain nimike ehdotetaan muutettavaksi laiksi valtion pääomatakuista.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin valtion takuihin, jotka myönnetään 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Nykytila

Valtion riskipääomatakuista annettu laki (594/1992) tuli voimaan 1 päivänä elokuuta 1992. Lain mukaan yhteisöillä, rahastoilla, yksityishenkilöillä ja luottolaitoksilla on mahdollisuus hakea valtion takuuta enintään 50 prosentin suuruiselle osalle oman pääoman ehtoista sijoituksesta kohdeyritykseen. Riskipääomatakuun kohdeyritys voi olla pieni ja keskisuuri yritys (*pk-yritys*), jonka henkilökunta on enintään 250 henkilöä ja jonka vuotuinen liikevaihto on enintään 120 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma enintään 60 miljoonaa markkaa. Pk-yrityksenä ei kuitenkaan pidetä yhtiötä, jonka osakepääomasta muun kuin pk-yrityksen omistusosuus ylittää 25 prosenttia. Riskipääomatakuista koskevat asiat käsittelee lain mu-

kaan Valtiontakuu keskus. Riskipääomatakuiden myöntämisvaltuus on enintään 500 miljoonaa markkaa.

Pääomasijoittamista harjoitti Suomessa vuoden 1995 lopussa 22 yhteisöä, joissa oli hallinnoitavaa pääomaa noin 2,2 miljardia markkaa. Kyseisestä pääomasta suurin osa on niin sanotussa sijoitussopimusten muodossa eli sijoittaja tekee sijoituksen pääomarahastoon vasta sopivan kohteen löydyttyä.

Vuoden 1995 loppuun mennessä pääomasijoittamista harjoittavat yhteisöt olivat sijoittaneet kohdeyrityksiin 637 miljoonaa markkaa. Vuonna 1995 tehtiin ensisijoituksia 54 uuteen kohdeyritykseen 182 miljoonalla markalla. Yllä mainitut luvut perustuvat Suomen pääomasijoitusyhdistyksen jäsenyhteisöjen antamiin tietoihin.

Vuoden 1995 jälkipuoliskolta lähtien pankit ovat alkaneet aktiivisesti tarjota yrityksille pääomasijoitusvälineitä lähinnä pääoma-

lainoja ja voitto-osuuslainoja. Tämän toiminnan laajuudesta samoin kuin yksityishenkilöiden pääomasijoitusten määristä ei ole saatavilla luotettavia tietoja. Sekä pankit että yksityishenkilöt ovat merkittäviä toimijoita pääomasijoitusmarkkinoilla muiden pääomasijoittamista harjoittavien yhteisöjen rinnalla. Huomioon ottaen pankkien kyvyn markkinoida tuotteita pk-yrityksille voidaan niiden aseman pääomasijoittamisessa odottaa vahvistuvan.

Pääomasijoittamistoiminnan laajuus perinteiseen pankkilainoitukseen suhteutettuna on vaatimatonta. Kyseisen rahoituksen merkitys osana pienen ja keskisuuren yritystoiminnan rahoituksessa on kuitenkin vähitellen vaikiintumassa, vaikka moniin Euroopan unionin (EU) jäsenmaihin verrattuna taso on vielä alhainen. Tästä on muun muassa osoituksena se, että vuonna 1995 pääomasijoittamista harjoittavat yhteisöt tekivät ensisijoituksia 54 uuteen kohdeyritykseen 182 miljoonalla markalla. Pankit ovat vasta vuoden 1995 jälkipuoliskolta lähtien alkaneet aktiivisesti tarjota pk-yrityksille pääomasijoitusvälineitä.

Pk-yritysbarometrissa 1/1996 (kauppa- ja teollisuusministeriön tutkimuksia ja raportteja 5/1996) viisi prosenttia pk-yrityksistä, jotka olivat viimeisen kuuden kuukauden aikana käyttäneet rahoituspalveluja, ilmoitti ottaneensa uutta rahoitusta ulkopuolisena oman pääoman ehtoisena rahoituksena. Vastaavana aikana uutta TEL-ehtoista tai muuta vakuutusyhtiöiden myöntämää rahoitusta ilmoitti saaneensa kolme prosenttia selvitykseen vastanneista yrityksistä.

Pk-yritysten riskirahoituksen saannin helpottaminen on katsottu useissa maissa tärkeäksi. Suomessakin asiaan on kiinnitetty runsaasti huomiota ja viime vuosien aikana toteutettu useita toimenpiteitä pääoma- ja riskisijoittamisen edistämiseksi. Kauppa- ja teollisuusministeriön helmikuussa 1996 julkaisemassa pk-yrityspoliittisessa ohjelmassa todettiin, että pk-yrityksien mahdollisuuksia pääomasijoitusten käyttämiseen tulisi parantaa uusien rahoitusinstrumenttien käyttöönottoa edistämällä. Tämä on perusteltua, koska suomalaisten pk-yritysten omavaraisuus on vielä varsin alhainen. Pääomasijoituksen muodossa saatavalla rahoituksella pk-yritys voi myös säästää vakuuksiaan muulle rahoitukselle tai saada vakuudetonta rahoitusta tilanteessa, jossa vakuuskelpoinen omaisuus jo on yrityksen luottojen vakuutena.

Pääomasijoittajat ovat lähinnä keskittyneet tavoittelemaan sijoituskohteiksi keskisuuria yrityksiä, joiden tuotto ja kehitysnäkymät merkittävästi ylittävät alan keskiarvon ja riskitaso on puolestaan alhainen. Tämä rajoittaa potentiaalisten kohdeyrityksien määrää. Merkittävänä hidasteena pääomasijoitusmarkkinoiden kehitykselle on ollut myös vähäinen tieto pääomasijoitusten pk-yrityksille tarjoamasta hyödyistä ja pk-yrittäjien epävarmuus ottaa riskirahoitusta, kun pääomasijoittaja edellyttää mahdollisuutta vaikuttaa yrityksen liiketoimintaa koskevaan päätöksentekoon. Lisäksi parhaat sijoituskohteet on useimmiten käyty läpi ja niistä kilpaillaan. Tämä merkitsee, että kaikille sijoittajille ei voi löytyä sijoituskohteeksi pk-yrityksiä, joiden tuotto ja kehitysnäkymät merkittävästi ylittävät alan keskiarvon. Tällöin erityisesti aloittavat, nopeasti kasvavat ja korkean teknologian pk-yritykset voivat joutua kokemaan niukkuutta riskinottohalukkaista pääomasijoittajista. Tämän vuoksi pääomasijoitusmarkkinoilla tarvitaan riskinjakajia.

Valtiontakuukeskus oli elokuun 1996 loppuun mennessä myöntänyt 26 riskipääomatakuuta 31 miljoonan markan arvosta. Yhtään korvausta riskipääomatakuiden perusteella ei ole suoritettu. Suhteutettuna pääomasijoitustoiminnan tämänhetkiseen vielä vaatimattomaan tasoon takuukeskuksen riskipääomatakuilla on saavutettu markkinoiden tilanne huomioiden tyydyttävä tulos. Takuukeskuksen käsityksen mukaan riskipääomatakuita tullaan kysymään erityisesti yksityishenkilöiden ja rahoituslaitosten taholta. Kasvavina rahoitusvälineinä tulevat olemaan erimuotoiset välirahoitusvälineet, jotka eivät siirrä päätäntävaltaa sijoittajalle.

1.2. Ehdotetut muutokset

Pk-yritysten pääoma- ja rahoitusrakenteen kehittämistä sekä vakuudettoman rahoituksen lisäämistä tulee edistää myös valtion toimenpitein. Riskinjakoperiaatteella annettulla valtion takuulla pyritään lisäämään yksityisen pääoman määrää pääomasijoitustoiminnassa. Erityisenä kohteena ovat innovatiiviset pk-yritykset, joiden liiketoiminnan arvioimiseen tuottopotentiaalista huolimatta liittyy epävarmuustekijöitä, jotka tekevät ne vaikeiksi sijoituskohteiksi yksityisille sijoittajille ja pankeille. Toimivalla riskinjaolla

voidaan helpottaa tällaisten yritysten mahdollisuuksia saada vakuudetonta, pääomarakennetta tukevaa rahoitusta. Tästä syystä ehdotetaan voimassa olevaa lakia muutettavaksi siten, että sen antamat toimintamahdollisuudet riittävässä määrin soveltuisivat pk-yrityksien tarpeisiin.

Voimassa olevan lain nimike ehdotetaan muutettavaksi laiksi valtion pääomatakuista. Tämä vastaa pääomasijoituslalla yleisesti käytettävää erityissanastoa.

Lain voimassa olevan 1 §:n mukaan riskipääomatakuita voidaan myöntää oman pääoman ehtoisten sijoitusten yhteydessä syntyvän tappionvaaran varalta. Oman pääoman ehtoista sijoitusta ei ole lainsäädännössä määritelty. Se on käsitteenä vakiintumaton. Osakeyhtiön osalta sillä voidaan tarkoittaa osakepääoma- tai lainamuotoista sijoitusta, jonka takaisinmaksu on sidottu osakeyhtiön voitonjakokelpoiseen varoihin ja joka on konkurssissa etuoikeudeltaan huonompi kuin yhtiön tavalliset lainat. Vastaavasti oman pääoman ehtoista sijoituksella voidaan tarkoittaa kaikkia niitä sijoitusmuotoja, joihin ei liity vakuutta ja saajan velvollisuus maksaa pääomaa tai korkoa on yhteydessä yrityksen taloudelliseen tilanteeseen. Tällaisia sijoituksia ovat esimerkiksi osakepääomasijoitus, niin sanottu vakautettu laina, voitto-osuuslaina ja vaihtovelkakirjalaina.

Hallituksen esitys laiksi osakeyhtiölain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 89/1996 vp) sisältää esityksen kolmesta uudesta rahoitusvälineestä, joita ovat pääomalaina, etuosake ja optio-oikeus. Jos eduskunta on hyväksynyt kyseisen hallituksen esityksen ehdotetussa muodossa, pääomasijoittamiseen on tulossa uusia välineitä. Näistä varsinkin optio-oikeuden määrittäminen vakiintumattomalla oman pääoman ehtoisten sijoituksen käsitteellä ei käy luontevasti.

Sijoituskohteena olevan yrityksen tavoite on saada vakuudetonta rahoitusta ja vahvistaa taseensa rakennetta sille soveltuvalla tavalla. Yksi keino tämän saavuttamiseksi on osakepääomaan sijoittaminen. Se voi olla esimerkiksi yhtiön omistajien kannalta epätoivottava vaihtoehto, koska yhtiön omistus-suhteet samalla muuttuvat.

Ottaen edellä mainitun huomioon ei ole perusteltua, että riskipääomatakuita myönnettäessä tutkittaisiin, onko sijoitus luonteeltaan oman pääoman ehtoinen. Tätä on eduskunnan talousvaliokunta edellyttänyt mietin-

nössään (TaVM 25/1994). Mietintö koskee hallituksen esitystä riskipääomatakuista annetun lain muuttamisesta (HE 64/1994 vp).

Esityksessä ehdotetaan lakia muutettavaksi siten, että riskipääomatakuita voidaan myöntää pääomasijoitusten yhteydessä syntyvän tappionvaaran varalta. Pääomasijoituksia tehdään pääasiassa julkisesti noteerattomiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. Sijoitukset tehdään useimmiten määräaikaaisina oman pääoman ehtoisina sijoituksina tai niin sanottuina välisijoituksina, ilman vakuuksia. Tällaisia sijoituksia ovat esimerkiksi erilajiset osakepääomasijoitukset, pääomalaina, voitto-osuuslaina, vaihtovelkakirjalaina ja optio-oikeudet.

Koska esityksessä ehdotetaan, että riskipääomatakuu voitaisiin myöntää kaikille pääomasijoituksille, ehdotetaan myös lain 2 §:n 1 momenttia, 3 §:n 1 momenttia ja 5 §:n 1 momenttia muutettavaksi vastaavasti.

Voimassa oleva 2 § ei mahdollista riskipääomatakuiden myöntämistä sellaisille pääomasijoituksille, jotka tehdään ulkomaisiin yrityksiin. Suomalaisella pk-yrityksellä voi olla tuotteita, joiden markkinointi ja kilpailukyvyyn säilyttäminen edellyttävät yhteistyötä ulkomaisten yritysten kanssa tai valmistustoiminnan osien siirtämistä lähemmäs varsinaisia ostajia. Yksi vaihtoehto tämän toteuttamiseksi on perustaa ulkomaisten yhteistyökumppanien kanssa yhteisyritys tai ostaa omistusosuus ulkomailla toimivasta yrityksestä. Käytännössä suomalainen yritys voi olla tilanteessa, jossa sen toimintaedellytykset turvaava markkinaosuus ei ole saavutettavissa muutoin kuin investoimalla ulkomaiseen yritykseen.

Osa tällaisista hankkeista rahoitetaan suomalaisten pk-yritysten pääomasijoituksilla kohdeyrityksiin, yhteistyössä ulkomaisten sijoittajien kanssa. Pk-yritysten kansainvälistymistä ja kansainvälistä verkottumista tulee edistää myös valtion toimenpitein, jos samalla voidaan esimerkiksi luoda edellytyksiä kotimaisen pk-yrityksen tuotteiden teknologisen kilpailukyvyyn kehittymiselle tai parantaa kyseisen yrityksen mahdollisuuksia kilpailla kansainvälisillä markkinoilla. Riskipääomatakuu tulisi voida myöntää ulkomaiseen yritykseen tehdylle pääomasijoitukselle, jos arvioidaan, että sijoituksella voidaan auttaa Suomessa toimivan yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukyvyyn kehittämistä. Tavoitteena on myös Euroopan in-

vestointirahaston (EIF) kanssa yhteistakausjärjestelmällä hyödyntää takuukeskuksen jäsenyyttä rahastossa. Kohdealueena tulisi pääasiallisesti olemaan EU:n alue.

Voimassa olevan 2 §:n 3 momentin mukaan pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, jonka henkilökunta on enintään 250 henkilöä ja jonka vuotuinen liikevaihto on enintään 120 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma enintään 60 miljoonaa markkaa. Pienenä ja keskisuurena yrityksenä ei kuitenkaan pidetä osakeyhtiötä, jonka osakepääomasta yhden tai useamman muun kuin pienen tai keskisuuren yrityksen omistusosuus ylittää 25 prosenttia, avointa yhtiötä, jonka yhtiömiehenä on muu kuin pieni tai keskisuuri yritys, eikä kommandiittiyhtiötä, jonka vastuunalaisena yhtiömiehenä on muu kuin pieni tai keskisuuri yritys. Kyseinen pk-yritysmääritelmä poikkeaa Euroopan komission 3 päivänä huhtikuuta 1996 hyväksymästä pienten ja keskisuuren yritysten määritelmästä. Lain 2 §:n 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että pienten ja keskisuuren yritysten määritelmä laissa vastaa Euroopan komission hyväksymää pienen ja keskisuuren yrityksen määritelmää liikevaihdon ja taseen loppusumman osalta. Pienen ja keskisuuren yrityksen vuotuinen liikevaihto voi olla esityksen mukaan enintään 230 miljoonaa markkaa ja taseen loppusumma enintään 155 miljoonaa markkaa.

Euroopan investointirahasto on tehnyt päätöksen pk-yritysten riskipääomaan sijoittamisesta. Mahdollista yhteistyötä pääomasijoittamisen takaamisessa helpottaisi se, että riskipääomatakuu voidaan myöntää ulkomaiseen yritykseen tehdylle pääomasijoitukselle sillä edellytyksellä, että ulkomailla tapahtuvan toiminnan arvioidaan edistävän Suomessa toimivan yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukyvyn kehittämistä.

Voimassa olevaa lakia voidaan 8 §:n 2 momentin mukaan soveltaa vuosina 1992—1996 myönnettyihin valtiontakuihin. Pääomasijoitustoiminnan voidaan arvioida kasvavan tulevina vuosina. Yhtenä tähän vaikuttavana tekijänä on se, että pääomasijoittamista harjoittavilla yhteisöillä vuoden 1995 lopussa oli hallinnoitavaa pääomaa noin 2,2 miljardia markkaa, josta oli käytetty 28 prosenttia. Tämän ajankohdan jälkeen on julkaistu suunnitelmia uusien rahastojen perustamiseksi. Samalla pankit ovat alkaneet lisääntyvästi kilpailla perinteisten

pääomasijoittajien kanssa. Markkinoilla on siten pääomia, joille etsitään sijoituskohteita. Samanaikaisesti pk-yrittäjien tietoisuus pääomasijoitustoiminnasta ja sen tarjoamista mahdollisuuksista pk-yrityksille on kasvanut. Tästä syystä lain soveltamisaikaa ehdotetaan jatkettavaksi vuoteen 2000 saakka.

2. Esityksen vaikutukset

Valtiontakuukeskuksen myöntämät riskipääomatakuut ovat asialliselta sisällöltään tappiontakuita. Menestyneiden hankkeiden osalta takuukeskus saisi myöntämistään takuista tuottoa epäonnistuneista hankkeista aiheutuvien tappioiden kattamiseksi. Valtion riskin osuus on enintään 50 prosenttia koko menetetyin sijoituksen kokonaismäärästä.

Takuukeskus voi periä riskipääomatakuista vuosimaksun lisäksi takuusopimuksessa sovitun korvauksen sijoituksen arvonnoususta. Korvaus voi olla enintään 30 prosenttia takuun kohteena olevan osuuden tuotosta.

Valtiontakuukeskuksesta annetun lain (111/1989) 4 §:n 1 momentin mukaan takuukeskuksen on pyrittävä toiminnassaan siihen, että sen menot voidaan pitkällä aikavälillä kattaa toiminnan tuloilla. Tämän vuoksi pääomasijoituksen kohteena oleva yritys tutkitaan takuukeskuksen kulloisenkin yritystutkimusprosessin mukaisesti. Samalla pyritään ottamaan riskiä eri aloilla toimivista ja erilaisessa kehitysvaiheessa olevista yrityksistä ja näin takuukeskusta koskevan lain asettamat toimialarajat huomioiden välttämään tappionvaaran keskittymistä liaksi yhteen toimialaan.

Valtion takuiden enimmäisvastuu on 500 miljoonaa markkaa. Myönnettyistä riskipääomatakuista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden kattamiseen tarvitaan varoja tappioriskien toteutumisvaiheessa, joten mahdollinen rahoitustarve on nähtävissä vasta usean vuoden viiveellä. Tappioiden suuruus riippuu myöskin riskipääomatakuista saatavista korvauksista.

Esitys ei aiheuta tarvetta lisätä hallinnollisia menoja Valtiontakuukeskuksessa.

3. Asian valmistelu

Esitys perustuu Valtiontakuukeskuksen esitykseen. Se on valmisteltu virkatyönä kauppa- ja teollisuusministeriössä yhteistyössä takuukeskuksen kanssa. Esityksestä on pyydetty lausunnot Kera Oy:ltä, Suomen

Pankkiyhdistykseltä, Suomen Pääomasijoitusyhdistys ry:ltä, Suomen Yrittäjät ry:ltä, Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitolta ja valtiovarainministeriöltä. Lausunnonantajat pitivät esitystä yleisesti perusteltuna ja tarpeellisena. Lausunnonantajien tekemät huomautukset on pyritty mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon esityksessä.

4. Kansainväliset sopimukset

Valtion riskipääomatakuista annettu lainsäädäntö on ilmoitettu aikanaan olemassa olevana tukiohjelmana Euroopan vapaakaupalliiton (EFTA) valvontaviranomaiselle ESA:lle (Efta Surveillance Authority). Suomen liityttyä EU:n jäseneksi valtion tukien

valvonta on siirtynyt EU:n komissiolle. Esityksessä ehdotetut lainsäädännön muutokset tulee ilmoittaa komissiolle tukiohjelman muutoksena.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia ehdotetaan sovellettavaksi valtion takuihin, jotka myönnetään 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

valtion riskipääomatakuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan valtion riskipääomatakuista 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun lain (594/1992) nimike, 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 758/1994, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 758/1994, uusi 5 momentti seuraavasti:

Laki

valtion pääomatakuista

1 §

Luottolaitosten sekä muiden yhteisöjen, rahastojen ja yksityishenkilöiden pääomasijoitusten yhteydessä syntyvän tappionvaaran varalta voidaan myöntää valtiontakuita siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtiontakuu voidaan antaa sen varalta, että 1 §:ssä tarkoitettulle sijoittajalle syntyy tappiota sellaisesta pääomasijoituksesta, jonka se on tehnyt eräiden elinkeinoalojen valtiontakuksista annetun lain 1 §:n (375/1963) 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun yritykseen.

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan tässä laissa yritystä, jonka:

- 1) henkilökunta on enintään 250 henkilöä; ja
- 2) vuotuinen liikevaihto on enintään 230 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma enintään 155 miljoonaa markkaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yrityksen kotipaikka voi olla ulkomailla, jos ulkomailla tapahtuvan pääomasijoituksen arvioi-

daan edistävän eräiden elinkeinoalojen valtiontakuksista annetun lain 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettun yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukyvyyn kehittämistä.

3 §

Valtiontakuu myönnetään enintään 50 prosentin suuruiselle osalle pääomasijoituksen yhteydessä syntyvästä tappionvaarasta.

5 §

Valtiontakuun perusteella korvataan 1 §:ssä tarkoitettulle sijoittajalle takuun kattama osa siitä tappiosta, joka takuun kohteena olevasta pääomasijoituksesta on sijoittajalle syntynyt.

8 §

Tätä lakia sovelletaan valtiontakuihin, jotka myönnetään tämän lain nojalla vuosina 1992—2000.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lakia sovelletaan valtion takuihin, jotka
myönnetään 1 päivänä tammikuuta 1997 tai
sen jälkeen.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Laki

valtion riskipääomatakuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan valtion riskipääomatakuista 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun lain (594/1992) nimike, 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 8 §:n 2 momentti sellaisina kuin ne ovat laissa 758/1994, ja

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 758/1994, uusi 5 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Laki valtion riskipääomatakuista

1 §

Luottolaitosten sekä muiden yhteisöjen, rahastojen ja yksityishenkilöiden oman pääoman ehtoisten sijoitusten yhteydessä syntyvän tappionvaaran varalta voidaan myöntää valtioneukuita siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtioneukuu voidaan antaa sen varalta, että 1 §:ssä tarkoitettulle sijoittajalle syntyy tappiota sellaisesta oman pääoman ehtoista sijoituksesta, jonka se on tehnyt eräiden elinkeinoalojen valtioneukauksista annetun lain 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun yritykseen.

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan tässä laissa yritystä, jonka

- 1) henkilökunta on enintään 250 henkilöä; ja
- 2) vuotuinen liikevaihto on enintään 120 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma enintään 60 miljoonaa markkaa.

Ehdotus

Laki valtion pääomatakuista

1 §

Luottolaitosten sekä muiden yhteisöjen, rahastojen ja yksityishenkilöiden *pääomasijoitusten* yhteydessä syntyvän tappionvaaran varalta voidaan myöntää valtioneukuita siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Valtioneukuu voidaan antaa sen varalta, että 1 §:ssä tarkoitettulle sijoittajalle syntyy tappiota sellaisesta *pääomasijoituksesta*, jonka se on tehnyt eräiden elinkeinoalojen valtioneukauksista annetun lain (375/1963) 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun yritykseen.

Pienellä ja keskisuurella yrityksellä tarkoitetaan tässä laissa yritystä, jonka:

- 1) henkilökunta on enintään 250 henkilöä; ja
- 2) vuotuinen liikevaihto on enintään 230 miljoonaa markkaa tai taseen loppusumma enintään 155 miljoonaa markkaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yrityksen kotipaikka voi olla ulkomailla, jos ulkomailta tapahtuvan pääomasijoituksen arvioidaan edistävän eräiden elinkeinoalojen valtioneukauksista annetun lain 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettun yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukykyyn kehittämistä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Valtiontakuu myönnetään enintään 50 prosentin suuruiselle osalle oman pääoman ehtoisen sijoituksen yhteydessä syntyvästä tappionvaarasta.

5 §

Valtiontakuu perusteella korvataan 1 §:ssä tarkoitetulle sijoittajalle takuun kattama osa siitä tappiosta, joka takuun kohteena olevasta oman pääoman ehtoisesta sijoituksesta on sijoittajalle syntynyt.

8 §

Tätä lakia sovelletaan vuosina 1992—1996 myönnettyihin valtiontakuihin.

3 §

Valtiontakuu myönnetään enintään 50 prosentin suuruiselle osalle *pääomasijoituksen* yhteydessä syntyvästä tappionvaarasta.

5 §

Valtiontakuu perusteella korvataan 1 §:ssä tarkoitetulle sijoittajalle takuun kattama osa siitä tappiosta, joka takuun kohteena olevasta *pääomasijoituksesta* on sijoittajalle syntynyt.

Tätä lakia sovelletaan valtiontakuihin, jotka myönnetään *tämän lain nojalla* vuosina 1992—2000.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan valtion takuihin, jotka myönnetään 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen.
